

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/84/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619202355
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:4619202355.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a členov senátu JUDr. Martina Murgaša a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci Ž.: T.. K. C., G.. XX.XX.XXXX, K. A. XXX/XXX, O., zastúpený advokátom Mgr. Tomáš Mikelka, Vajnorská 55, Bratislava proti žalovanej: C. O., Q..A. Z. T. W., A. A. Š. X, K., T.Č.: XX XXX XXX, zastúpená JUDr. Danuše Tichá s.r.o., so sídlom Nám. Martina Benku č. 6, Bratislava, IČO: 52 058 310, o zapl. 2.090,04 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 18.05.2021, č. k. 21C/62/2019-50, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku mení tak, že žalovanej sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Žalobcovi sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva .

odôvodnenie:

1/ Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil konanie (I. výrok) a žalovanej priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej si vyhradil rozhodnúť po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením (II. výrok).

2/ V dôvodoch napadnutého uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa voči žalovanej v konaní domáhal zaplatenia náhrady škody vo výške 2.090,04 eur s prísl. ako rozdielu medzi nárokom vo výške 2.528 eur, ktorý mu bol priznaný trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 31.05.2018 a žalovanou uhradenou sumou 428,05 eur zodpovedajúcou 5% - nej spoluúčasti žalobcu z havarijného poistenia. Súd prvej inštancie ďalej v dôvodoch napadnutého uznesenia poukázal na procesnú obranu žalovanej, ktorá vo vyjadrení k žalobe v súvislosti s trestným rozkazom namietala existenciu prekážky res iudicata a vzniesla námietku premlčania tvrdeného nároku. Nakoľko žalobca vzal následne podaním doručeným dňa 25.5.2020 žalobu späť, súd prvej inštancie, odkazujúc na § 144, § 145 ods. 1, 3, § 146 ods. 1, 2 C.s.p. konanie zastavil.

3/ O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 256 ods. 1 C.s.p a § 262 ods. 2 C.s.p. Skonštatoval, že zavinenie sa pre potreby rozhodovania o trovách konania posudzuje z procesného hľadiska a nie z hľadiska hmotného práva. Mal za to, že to bol žalobca, ktorý späťvzatím žaloby zaviniel zastavenie konania ako reakciu na vyjadrenie žalovanej o existencii prekážky res iudicata, ako aj jej ďalšej argumentácie, následkom ktorej dospel jeho právny zástupca k záveru o nedôvodnosti žaloby. Za danej procesnej situácie teda nemôže žalobca dôvodne očakávať, že by žalovaná na svojom nároku na náhradu trov konania, ktorú si v závere podania zo dňa 31.10.2019 uplatnila, netrvala. Súd prvej inštancie dodal, že s ohľadom na to, že k späťvzatiu žaloby došlo pred začatím pojednávania, nevyzýval žalovanú na vyjadrenie súhlasu so späťvzatím. Žalobcovi nič nebránilo v tom, aby sa obrátil priamo na žalovanú za účelom mimosúdnej dohody, súčasťou ktorej by bol aj nárok na náhradu trov konania.

4/ Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a napadol ním výrok o trovách konania. Navrhol odvolaciemu súdu, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zmenil tak, že žiadnej zo strán sporu neprizná nárok na náhradu trov konania, alternatívne ho v tejto časti zrušil. Voči napadnutému výroku argumentoval tým, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní nezohľadnil dohodu sporových strán ohľadom trov konania. Dodal, že podanie preukazujúce túto dohodu je súčasťou spisu; ide o podanie zo dňa 25.05.2020, ktoré zaslala súdu priamo žalovaná, a ktorého súčasťou bolo aj jej vyjadrenie, že si neuplatňuje nárok na náhradu trov konania. Má teda za to, že súd prvej inštancie postupoval nesprávne, ak pri rozhodovaní o náhrade trov konania nezohľadnil neuplatňovanie nároku na náhradu trov konania žalovanou a neprihliadol na jej podanie.

5/ Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal odvolaním napadnutý výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

6/ V prejednávanom prípade z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná písomným podaním zo dňa 25.05.2020 oznámila Okresnému súdu Topoľčany (do konania vedeného na tomto súde pod sp. zn. 5C/58/2010), že súhlasí so späťvzatím žaloby a neuplatňuje si nárok na náhradu trov konania. Zároveň konajúcemu súdu navrhla, aby zastavil konanie s tým, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania (viď č. l. 56, 57). Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že súd prvej inštancie postupoval bez znalosti kompletného spisu, ak skonštatoval, že „za danej procesnej situácie nemôže žalobca dôvodne očakávať, že by žalovaná na svojom nároku na náhradu trov konania, ktorú si v závere svojho podania zo dňa 31.10.2019 uplatnila, netrvala“.

7/ Odvolací súd je názoru, že pokiaľ sa v konaní procesne úspešná sporová strana (v tomto prípade žalovaná) vyjadrí, že si nárok na náhradu trov konania neuplatňuje (napr. akceptujúc vzájomnú dohodu s opačnou stranou sporu), je z dôvodu procesnej ekonomiky namieste rozhodnúť tak, že sa jej nárok na ich náhradu neprizná (pozri analogicky aj Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.02.2018 sp. zn. 7 Cdo 14/2018 zverejnené v Zbierke rozhodnutí pod R 72/2018). Vzhľadom na uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že procesne úspešnej žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal (§ 256 ods. 1 C.s.p. v spojení s čl. 17 základných princípov C.s.p.).

8/ O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 257 C.s.p. a zohľadniac vzniknutú procesnú situáciu a zásadu spravodlivosti v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi nepriznal voči žalovanej nárok na ich náhradu.

9/ Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).